

En konsument tecknade ett avtal om fast pris på el för 8 öre per kWh med ett års bindningstid. Dagen därpå meddelade företaget att avtalet inte var giltigt eftersom det angivna priset var felaktigt; korrekt pris var 671 öre. Nämnden kom fram till att konsumenten borde ha insett att det låga priset var felaktigt och att företaget därför inte var bundet av avtalet.

Beslut 2022-12-07; 2022-15738

DB begärde fullgörande av ett avtal.

I sin anmälan till nämnden uppgav *DB* följande. Den 1 september 2022 tecknade han ett avtal om ett fast pris på el för 8 öre per kWh med ett års bindningstid. Dagen efter fick han besked från företaget om att ett systemfel lett till att ett för lågt pris visats och att det därför inte fanns något avtal mellan honom och företaget.

Företaget motsatte sig kravet.

I sitt svar till nämnden uppgav företaget följande. Från midnatt fram till tidig morgon den 1 september 2022 inträffade ett systemfel hos elbolaget vilket resulterade i att felaktiga priser på fasta avtal visades på bolagets hemsida, Mina sidor samt i mobilappen. Det pris som visades var 8 öre per kWh vid ett års bindningstid. Korrekt pris den aktuella dagen skulle ha varit 671 öre. Priserna under dagarna närmast före och efter den aktuella dagen varierade mellan 610 och 830 öre per kWh.

När felet upptäcktes den 1 september 2022 stoppade företaget alla fasta erbjudanden i sina kampanjer och via sina samarbetspartner, skickade ut information via e-post och brev till alla kunder som tecknat fasta avtal under morgonen samt stoppade och återkallade alla avtal och fullmakter gällande dessa fasta avtal. Företaget har nu infört åtgärder av teknisk karaktär för att förhindra att något liknade kan inträffa i framtiden.

Företaget anser att parterna inte har träffat något giltigt avtal. Det felaktigt angivna priset borde ha framstått som sensationellt lågt för anmälaren givet det allmänna prisläget för elavtal. Anmälaren har därför insett eller i vart fall bort inse att ett misstag förelåg såvitt avsåg priset.

Allmänna reklamationsnämnden gjorde följande bedömning.

Nämnden konstaterar inledningsvis att parterna har ingått ett avtal om elleverans till ett fast pris om 8 öre per kWh under ett års tid. Företaget har gjort gällande att priset är felaktigt angivet och att bolaget därför inte är bundet av avtalet.

Som utgångspunkt är parterna bundna av ett avtal och de villkor som avtalet innehåller.

När en säljare har uppgett att den vill sälja en vara för ett visst pris, men priset är felaktigt angivet, så är säljaren dock inte bunden av priset, om köparen har förstått eller borde ha förstått att priset var felaktigt (se 32 § avtalslagen). Om köparen inte borde ha förstått det så är säljaren alltså bunden av priset, trots att det var felaktigt.

Det framgår av företagets underlag att priset den aktuella dagen skulle ha varit 671 öre. Det framgår också att priset låg kring denna nivå under dagarna närmast före och efter. Det saknas därmed skäl att ifrågasätta företagets uppgift att den lämnade prisuppgiften om 8 öre var felaktig och att bolaget inte hade för avsikt att ingå ett avtal till det priset.

Eftersom det föreligger en skillnad mellan den lämnade prisuppgiften och bolagets avsikt så är det fråga om ett så kallat förklaringsmisstag. Om företaget ska vara bundet av den lämnade prisuppgiften eller inte beror på om DB har insett eller borde ha insett misstaget, dvs. om han varit i ond tro.

För att ond tro ska anses föreligga krävs endast insikt om att motparten avsett något annat än det som anges i förklaringen, i det här fallet prisuppgiften. Det krävs alltså inte att det föreligger klarhet om exakt vad motparten i stället ville (Ramberg, Allmän avtalsrätt, 8 upplagan, s. 119). Bedömningen av vad en part borde ha insett sker i huvudsak objektivt. En part får anses ha bort insett det som en normalt omdömesgill och erfaren person hade insett.

Det är inte ovanligt att företag marknadsför varor och tjänster till mycket låga priser för att locka kunder. Enligt principen om fri prissättning får ett företag som utgångspunkt själv bestämma till vilket pris det vill sälja en vara eller tjänst. Ett företag kan till och med göra det affärsmässiga övervägandet att sälja vissa varor och tjänster med förlust.

Det får antas att en konsument som väljer att binda elpriset under viss tid har gjort vissa överväganden. Det torde normalt sett handla om att konsumenten vill få bort risken för att priset blir högre i framtiden och undvika att påverkas av prisvariationer; man vet vad elpriset kommer vara under hela bindningstiden.

Vid de överväganden som görs inför ett beslut om val av prismodell för ett elavtal kan det antas att priset i normalfallet har stor betydelse. Det gäller inte minst under detta år då priserna på elmarknaden varit högre och mer svängiga än någonsin. Tillgången till och priset på el har också varit frågor som fått stort utrymme i samhällsdebatten. De höga elpriserna får inte minst mot denna bakgrund antas ha varit väl kända för hela befolkningen.

Företagets faktiska elpriser översteg under den dag och period som är aktuell i ärendet 600 öre per kWh. Ett pris om 8 öre per kWh motsvarar alltså ungefär 1 procent av det korrekta priset. Mot bakgrund av det som tidigare anförts om vad som vid tidpunkten var allmänt känt om elpriset så borde DB ha förstått att den lämnade prisuppgiften om 8 öre per kWh med ett års bindningstid var ett misstag från företagets sida. Det gäller även med beaktande av att det under året har förekommit stora variationer i dagspriset för el. Företaget är därmed inte bundet av prisuppgiften. Avtalet är ogiltigt. DB:s krav ska därför avslås.